

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5290

PIK LXXXVI. Ч. 183. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ВІСІРОК, 14-ГО СЕРПНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 14, 1979 No. 183. VOL. LXXXVI.

Екзекутивний Директор Централі КУК промовляв на ювілей 60-річчя Українського Народного Дому у Вайті

Вайта, Канада (Централі КУК). — Дня 17-го червня ц.р. екзекутивний директор Централі КУК д-р С. Яр. Кальба відвідав українську громаду у Вайті, яка при участі кількох сотень місцевих і позамісцевих гостей відзначила ювілей 60-річчя УНДому, організації що по сьогоднішній день репрезентує й об'єднує місцеву українську громаду.

Склавши привіт від Централі КУК, д-р Кальба назвав українську громаду у Вайті твердинею українського життя в Канаді, бо Вайта належить до тих центрів, в яких українці репрезентують більшість населення, так як Давфін і Етельберт в Манітобі, Канора й Ітуна в Саскачевані, Вегревіл, Ту-Гільс, та інші осередки в Альберті. Рівночасно він підкреслив заслуги провідного УНДому за 60 років його праці, а зокрема назвав імена голів УНДому, а саме: теперішнього і довголітнього голови Євгена П. Подольського, під

Пластовий Орден Хрестоносців відбуде 16-ту Велику Раду

Іст Четгем. — У суботу, 18-го серпня ц.р. пластові й Курені УСРП УПС Орден Хрестоносців відбудуть свою 16-ту Велику Раду на пластовій оселі „Вовча Тропа“.

Орден Хрестоносців знайшов у пластовій спільноті з організуванням окрених Свят Юрія, пластових рейдів, окрених вишкільних таборів для юнаків і новачків. Орден Хрестоносців теж визначається працею його членів на терені пластових станцій, крайового і головного пластового проводу, наукової і суспільно громадської праці. У програму 16-ої Великої Ради входять звіти із діяльності пл. сен. Володимира

Москва обвинувачує Захід в смерті советського дипломата

Москва. — Газета „Известия“, орган уряду СРСР, помістила дову статтю під заголовком „Вбивство в готелі Аравгоф“ в якій є сильний натяк на те, що одна із західних розвідок вбила советського дипломата в Швейцарії при допомозі галюцінаційних пігулок ЛСД.

Згідно зі статтею, жертвою „вбивства“ став Леонід Л. Панченко, 32-річний советський дипломат, який загинув в готелі Аравгоф у містечку Арав в Швейцарії 7-го квітня ц.р. Швейцарська поліція устійнула, що смерть Панченка була спричинена самогубством.

Стаття твердить, що Панченко не міг порізати себе бритвою 13 разів, бо він мовляв був насичений наркотиками, які йому нібито дали західні розвідники, стараючись заганжувати його як контрозвідника проти СССР.

Панченко, який мав советський дипломатичний паспорт, був старшим економістом в міжнародній організації для справ какао в Лондоні. Дня 1-го квітня ц.р. він прибув до Арав на засідання комітету продуцентів какао і шоколаду, а 8-го квітня советську торговельну делегацію в Лондоні повідомлено британською поліцією, що тіло Панченка знайдено в кімнаті 4.311 в готелі Аравгоф після правдоподібного самогубства.

Советська амбасада в Берні зажадала, щоб советський лікар перевіз автопіс, і коли він у товаристві двох советських дипломатів побачили тіло Панченка, вони знайшли сім глибоких ран на одному ramenі і шість на другому.

„Известия“ у своїй статті подали, що швейцарські звідомлення про смерть Панченка містили багато неточностей. Між іншими, поліція не знайшла дипломатичного паспорта в кімнаті Панченка. Советська амбасада одержала паспорт аж 19-го квітня з цюрихського летовища, себто його головної канцелярії, до якої хтось анонімно передав цей паспорт 1-го квітня, тобто, того самого дня, коли Панченко прибув до Швейцарії. Далі покіпка повідомила управителя готелю, що вночі 6-го квітня вода проскакала з-під дверей кімнати Панченка, але управитель зашов до кімнати аж на другий день і знайшов тіло Панченка в ванні, наповненій до половини водою. Стаття також твердить, що Панченко не уживав бритви, яку знайдено в кімнаті.

У Москві советські лікарі після автопіс тіла Панченка повідомили, що не знайшли ані його мозку, ані шлунок, але натомість деякі частини, які не належали до тіла Панченка.

ВІДБУДЕТЬСЯ „ДЕНЬ СОЮЗЯНИКІ“

Нью Йорк (Галина Білик). — Відділи Ньюйоркської Округи СУА приготувалися до „Дня Союзянки“, який відбудеться 19-го серпня на сонячній оселі УНСоюзу, Союзівці. Буде цікава і різноманітна програма: показ моди на осінню, виставка праці виховних референтур Відділів Округи Нью Йорк. Автобус відіде з Нью Йорку. До численної участі в „Дні Союзянки“ запрошують усі громадянство.

АМЕРИКАНСЬКІ ЮНІ ДОБАЧАЮТЬ НЕБЕЗПЕКУ В ЕКСПОРТІ „ВАЖЛИВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ“ ДО СССР

Чикаго. — Американська Федерация Праці — Конгрес Індустріальної Організації (АФП-КІО) висловила своє сильне занепокоєння з приводу „експорту“ важливої технології до Советського Союзу“ у формі комп'ютерів, сейсмографічного приладдя та помп до видобування нафти і т.п.

Таку заяву видала Екзекутивна Рада АФП-КІО після триденної наради, яка закінчилася в середу 8-го серпня ц.р. в Чикаго. Рада ствердила, що ці експорти є дуже важливими для ЗСА, бо вони дають zatrudнення для американських робітників, фермерів і бізнесменів. Але це є також дуже небезпечно для країни висилати за кордон технологічні інструменти та приладдя, бо це на думку Ради, послаблює технологічну перевагу Америки.

Рада підкреслила, що вона особисто затурбована висилкою тих технологічних інструментів до Со-

ветського Союзу, даючи Москві технологію, якої вони потребували й яку вони застосовують у воєнній індустрії. Рада прийняла резолюцію, яка вираховує найновіші експорти до СССР і яка твердить, що ці советські здобутки вистачають, щоб заява Леніна про те, що „західні демократії продають нам шнур, на якому ми їх повисаємо“, звучала як прокляття.

Стверджуючи, що багато з того технологічного приладдя можна примінявати до продукції атомових бомб, знищення танків та відшукування підводних човнів тощо, Рада заявила, що вона підтримує жуватиме законопроект про контролювання „важливих технологій“, який піде під розгляд Конгресу у вересні. Рада також заявила, що вона буде працювати в напрямі обмеження експорту, які на думку Ради причинилися до інфляції в Америці.

Високий комуністичний урядовець розказує про терор у В'єтнамі

Ганой. — Гоанг Ван Гоан, високий урядовець комуністичного В'єтнаму, один з організаторів Комуністичної партії Індокитаю, близький приятель колишнього в'єтнамського диктатора Го Чі Міна, а від 1976 р. заступник голови Народної Асамблеї (парламенту), який тепер перебуває в Китайській Народній Республіці як політичний утікач, виступив на пресовій конференції з обговоренням проти Ганую і його політики.

Гоан в першу чергу відмітив, що поведінку теперішніх правителів В'єтнаму у відношенні до китайської національної меншини можна порівняти до поведінки Гітлера у відношенні до євреїв. Також пересічні в'єтнамці теж живуть в постійній небезпеці, терорі, під переслідуванням, терором тощо. Не називаючи Советського Союзу поименом, Гоан заявив, що В'єтнам являється тепер „службою кордонної потуги“ і є підпорядкований тій державі у кожному відношенні — економічному, політичному, мілітарному і дипломатичному.

Пресову конференцію влаштували китайські урядові чинники день після того, як вони офіційно підтвердили, що Гоан перебуває в Пекіні із статусом політичного втікача.

Виступ високого в'єтнамського урядовця на пресовій конференції викликав гостру реакцію представників в'єтнамської амбасади в Пекіні, яка опублікувала після того окремих комунікатів, у якому говориться, що Гоан являється „агентом китайських правителів“ і „зрадником“ В'єтнаму.

У той же час китайська інформаційна служба опублікувала інформацію, що в'єтнамські провідники хотіли викинути Гоана з Народної Асамблеї і поставити перед судом за „зраду батьківщини“.

Західні дипломати в азійських країнах заявляють, що втеча Гоана є дуже неприємною справою для Ганую, бо вона вказує на брак єдності серед комуністичної верхівки і на поділ думок в Політбюро і Центральному Комітеті компартії.

Гоанг Ван Гоан, якому минуло 74 роки, ідуци до Східного Берліну на лікування, заявив в Карачі, що він почувався хворим, а після того як його перевезли автомобілем до готелю, він зник і опісля з'явився в Пекіні. До речі, він від 1950 до 1957 р. був в'єтнамським амбасадором до КНР. У 1957 р. його призначено на члена ЦК В'єтнамської Комуністичної партії і з того часу він працює в Політбюро. З цих постів його звільнено в 1976 р.

(Продовження на ст. 3)

Америка помагає Єгиптові скріпити його збройну силу

Вашінгтон. — З Вашингтону вийшла до Каїру делегація 10-ох фахівців із Пентагону, щоб перевірити теперішній стан єгипетських збройних сил та накреслити конкретний план, як скріпити єгипетські збройні сили американськими доставками зброї та створенням в Єгипті власного промислу для продукції різних родів важкої і легкої зброї.

Цю делегацію очолює Дейвід МекГіфферт, асистент державного секретаря для справ міжнародної безпеки. За мирним договором у Кемп Дейвіді, де покладено основи під ізраїльсько-єгипетський мир, ЗСА зобов'язалися дати Єгиптові півтора мільйона доларів для закупки боєвих літаків, панцерних авт та ракет.

Єгипет взагалі має найбільші збройні сили з-поміж

КРЕМЛЬ БОЇТЬСЯ МІЛІТАРНОЇ СИЛИ КИТАЮ

Київ. — В офіційному органі ЦК Компартії України, Верховній Раді і Раді Міністрів УССР „Радянська Україна“ з 28 липня ц.р. поміщена обширна стаття „Мілітаристські амбіції Пекіна“, яка наводить різні роди зброї, що їх Пекін сироваджує з різних західних країн.

У тій статті закидається „кліщі“, яка тепер панує в Пекіні, що вона змагає до завоювання не тільки всього півдня Азії, але й частини Японії та Советського Союзу, однак, — мовляв — західні держави легковажать цю загрозу — запам'ятовані „антирадянська“ дурійою.

Названий советський офіційно закидає зокрема З'єднанню Стейтам Америки, що це з їхнього благословення західні європейські держави, зокрема Британія і Франція, продають комуністичному Китаєві різні роди важкої наземної зброї, ракети й літаки. Країни західного блоку НАТО прийняли, мовляв, постанову не продавати зброї „соціалістичним“ країнам, але не стосують тієї своєї постанови супроти комуністичного Китаю, даючи цим

ше один доказ, що вони — західні країни — вважають Пекін зрадником „соціалізму“.

Такі протикитайські статті раз-у-раз появляються в різних советських газетах і журналах із усіх них проляється виразний острах з приводу зросту мілітарної сили Китаю. У названій статті „Радянської України“ І. Котляренко запитує — навіщо Китаєві збротитися, коли він має так багато внутрішніх нерозв'язаних проблем.

Натомість в західній пресі часто можна знайти таке питання: а чому ж Москва витрачає мільйони доларів на зброю і поруч із цим видає окремі більйони на комуністичну Кубу та інші країни в советській „сфері впливу“, коли самому Советському Союзу шорічно загрожує голод, від якого советський уряд рятують закупівлю пшениці і зерна у капіталістичних країнах — Америці, Канаді чи Австралії? Західні коментатори вказують на факт, що советська преса доказує раз-у-раз, що конфлікт між Москвою і Пекіном дійшов до такої точки, відкиля нема вороття.

Прем'єр італійського уряду обіцяє встановити добрі відносини з комуністами

Рим, Італія. — Новий прем'єр-міністр італійського уряду Франческо Коссіга, виступаючи перед Палатою Громад в намаганні здобути підтримку для нового уряду, обіцяє встановити добрі відносини з опозиційною Комуністичною партією і її парламентаріями провідниками, щоб таким способом запевнити собі загальну підтримку при розв'язці важких політичних, а зокрема економічних проблем Італії.

Прем'єр Коссіга переконаний, що він отримає таку підтримку в Палаті Громад і Сенаті тому, що вони не мають причини відкидати його програми, яка, на думку прем'єра, є спрямована для усіх політичних партій. Кабінет Коссіги складається із 17-ох християнських демократів, включно з ним, 4-ох соціал-демократів, 2-ох лібералів і 2-ох незалежних.

Три коаліційні партії мають разом 291 місце в Палаті Громад, 25 менше ніж потрібно для абсолютної більшості. Але соціалісти, — третя з черги щодо величини політична партія з

Прем'єр Франческо Коссіга

62 місцями в парламенті, — заявляв, що вони будуть здержуватися від голосування, даючи таким чином можливість прем'єрові Коссіга спробувати, як кажуть соціалісти, „реалізувати бодай деякі з його програм“.

Комуністи, радикали і скрайні-праві угруповання (Закінчення на стор. 4).

Західна Німеччина грас активну роль у замиренні на Близькому Сході

Бонн. — Західна Німеччина на близько зацікавлена у нормалізації відносин на Близькому Сході у зв'язку з своїм промислово-торговельними зв'язками з арабськими країнами та бажанням зберігати добрі взаємини з Ізраїлем, що його економіка у великій частині була побудована на отриманому від Західної Німеччини капіталі та доставках, титулом компенсації за людські й матеріальні втрати, що їх жиди понесли за гітлерівського режиму.

За газетними вістками — президент Картер просив західнонімецького канцлера Шмідта, щоб він й його уряд впливали на Ізраїль, щоб той не колонізував окупованих ним арабських територій (жидівські оселі на західному березі Йордану). Міністер закордонних справ Західної Німеччини Ганс Дітріх Геншер відвідав в минулому місяці кілька арабських столиць, а голова соціал-демократичної партії, колишній канцлер Віллі Брандт, перевів нараду у Відні з лідером зненавидженої Із-

раїлем Палестинської Визвольної Організації (ПВО) Ясіром Аравфатом. Та зустріч зустрілася з гострими докорами з боку ізраїльської преси й офіційних кіл.

Тепер уряд Західної Німеччини в офіційному комунікаті рішуче відмежує себе від плану закордонно-політичної Комісії Ігрену Молленмана в партії Вільних демократів, члена державної коаліції, який висловився за призначення палестинців права на само-визначення. Молленман також стверджує в столиці Лівану Бейруті з Ясіром Аравфатом і бум-то переконалим його, щоб названа екстремістична арабська ПВО визнала право Ізраїлю до державного існування в заміну за визнання за палестинцями права самовизначення, включно із заснуванням власної палестинської держави на окупованій території Ізраїлем.

Західнонімецький уряд заявив, що з отриманням Молленмана не має нічого спільного і його не одобряє.

„ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ“ ПОВІДОМЛЯЄ ПРО ЗАВОРУШЕННЯ В ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКУ ТА КОНЦТАБОРІ

Нью Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Четвертий випуск „Інформаційного бюлетеня“ Української Гельсінської групи, що його останньо одержало Представництво тієї Групи за кордоном, аперше розкриває деталі заворушень, які мали місце в червні 1972 року в Дніпродзержинську, Дніпропетровській області, і про які від років кружляли тільки дуже скупі інформації. Ще менше було відомо про події, які сталися серед в'язнів концтабору 308/5. Про ті події розповідає їх учасник Олександр Могилевський у своєму зверненні до Української Гельсінської групи з грудня м.р.

Дружеско винятки того звернення. Його повний текст появляється у в-ві „Сучасність“ у збірці всіх дотеперішніх випусків „Інформаційного бюлетеня“ Української від засудженого Могилевського Олександра Івановича, нар. 1934 року, засудженого за ст. 206 ч. III на термін 7 років 7 місяців 11 днів, ув'язнення особливого режиму.

Копія Генерального прокурора ЦСР.

Протест 25 червня 1972 року місто Дніпродзержинськ відзначало своєрідного подію. Автомобіль спеціальної медичної служби проїжджав по вулицях міста і підбирав підбитих людей. Я стало відомо пізніше, два мільйонери-водії самі були в підбитому стані.

Арештували на вулиці трьох, що йшли з гармошкою і співали. Замкнули в машину і повезли до виверзеника.

По дорозі машина загорілася, троє молодих людей стукали, кричали, пробували відкрити двері. — в машині горіла бензина. Палаючу машину бачили мешканці проспекту Ілліча; прохажі теж старалися зупинити її, махали руками, кричали. Палаючу машину вдалося зупинити тільки тоді, коли особова автомашина випередала її і перегорділа її дорозу.

На крики з машини, прохажі кинулися відкривати двері — двох молодих людей були обгорілими трупами, третій же жив, але помер від опіків того ж дня.

Людей зібралось дуже багато: два мільйонери втекли з місця, де стався випадок.

У водія переїжджаючої

машини, люди взяли бензину, облили міліційну машину спецмелслужби і підпалили. Приїхали пожежники і міліція та почали гасити машину. Демонстранти перерізали шланги і розігнали міліцію.

Цей стихійний вибух гніву вилився у масову демонстрацію. Рішено доставити обгорілу машину до міського уряду і вимагати справедливого притягнення до відповідальності винних у загибелі молодих хлопців. Доставивши купу обгорілого металу до міського партії, демонстранти висловлювали свій протест криком.

З'явилися солдати внутрішніх військ (їх викликали з Дніпропетровська), вони намотавши на руки ремені, кинулися бити людей: на площі появилася кров. У стору солдатові полетіли каміні, каміні летіли і на місцях партії (зброя пролетаріату), сигналось скло з вікон а зі стін міського кахляне облицювання.

Дуже багато людей попрямувало до міського відділення міліції. Ледве підійшли вони до головного входу, як роздалися постріли, почали розриватися гранати з сльозоточивим газом; у відповідь летіли каміні.

Заворухення людей здавали приїжджі солдати. Почалися поголовні арешти. Коли мене, Могилевського О. І., арештували, переді мною постала страшна, брутална картина розправи. В кабінетах слідчого відділу чути були жіночі і мужські стогони.

У биттю кожної жертви брало участь п'ять-шість варварів-слідчих; від побитого вимагали підписати сфабриковані зізнання. Якщо людина відмовлялася підписати фальшивку (в тому числі і я), все починалося наново.

В середині липня 1972 року почалися суди; засудили близько 100 осіб, судили групами і поодинокі. Терміни давали різні — від двох до половинного до п'яти років.

За невинних злочини, я відбував термін покарання у місті Дзержинськ в таборі 308/5, де перебувало півтора тисячі людей. Між в'язнями були Вишневецький і Поклонський — я знав їх, як людей несправедливо репресованих адміністрацією. Доведено до розпачу, 29 серпня вони вирішили втікати

(Закінчення на стор. 4)

У Китаї поширюється безробіття і протести робітників

Пекін. — Сотні китайських робітників, переважно з провінції, влаштували на сходах будинку китайського уряду в Пекіні сидячу демонстрацію, протестуючи проти поширення безробіття. Їхня вимога була така сама, як раніше: „Допоможіть нам!“ Вони не були дисидентами, які протестували минулої зими, — як кажуть про це західні кореспонденти, — не домагалися демократії, не говорили про права людини, а тільки домагалися праці.

Їхньою основною справою була справа zatrudнення, крадіж пошматків, харчі, а в першу чергу — праця. Приблизно 400 демонстрантів прибули в середу, 8-го серпня, до кварталу Пекіну, у якому приміщені урядові будинки і де мешкає також голова Комуністичної партії Китайської Народної Республіки Гуа Гоуфенг. Вони заявили кореспондентам і прохажі китайцям, що вони сидять на сходах урядового будинку поки хтось з офіційних осіб їх не почує і не зробить щось, щоб об'єднати їхню долю. Більшість з покритих дощем, — це чертви так званої „культури

революції“, але тепер часи змінилися, — кажуть вони, — а роботи для них немає.

Демонстрація проходила дуже мирно, без втручання поліції, але демонстранти скаржилися, що їх покищо не допущено до жадного партійного чи урядового чиновника, а також їхню демонстрацію ігнорує місцева преса. Публіка проходить мимо і мало хто звертає на демонстрантів увагу. Ті з демонстрантів, які були запитані кореспондентами, відповідали, що вони не є зорганізованою групою. Поліція не дозволяла кореспондентам довго говорити з демонстрантами чи фотографувати їхню групу.

„Ми прибули до Пекіну домагати права на працю“, — заявив кореспондентові 51-річний чоловік — запитуючи, „бо де ж інакше ми підемо?“

Західні кореспонденти інформують, що кількадесят військовиків і поліцейських у білих уніформах поводились чечно з демонстрантами і усували тільки тих, які зупинили вуличний рух чи перешкождали пішоходам.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Заті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція несе відповідальність за зміст публікацій. Редакція несе відповідальність за зміст публікацій. Редакція несе відповідальність за зміст публікацій.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65% м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Box 346 Jersey City, N.J. 07306

Д-р Михайло Козак

ЗАГРОЗА ДЛЯ ЮВІЛЕЮ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

[1]

В короткому часі, українці в Україні поза її межами, будуть святкувати тисячоліття свого хрищення. В історії кожного народу така подія є великою і щоби її урочисто відзначувати, до цього треба належно підготуватися.

Хоч залишилося всього дев'ять років, то у нас для вшанування цього ювілею зроблено небагато. Дотепер, ініціативу виявила істерхія наших Церков, а громадські організації, зокрема наші наукові установи своїх намірів не виявили. Проте вже є тривожні вістки, які вказують, що з причин давно минулих історичних подій, через наші релігійні різниці, твориться загроза, що Тисячоліття Хрищення України не буде святкувати об'єднано, а кожний по-своєму. Перші заклики у справі цих святкувань вже виявили, що ми схилюємося до неправильного шляху.

Замість того, щоби спільно підготувати величаві виступи всіх християн-українців і поінформувати світ про великий влад християнської України в розбудову культури всього людства, в нас витворюються обставини, які можуть довести до того, що ми не будемо в силі цього зробити, а навпаки, будемо розтривати наші внутрішні непорозуміння й різниці та забудемо, що це Тисячоліття Христової Віри в Україні, а не ювілей наших Церков.

Відомим фактом є, що в ранніх роках історії нашого народу, християнство ширилося серед слов'янських народів з двох осередків, з Візантії на Сході і з Риму на Заході. Через трітійну історію, часті війни й знищення, поширення Христової віри на землях українського народу, досі не є належно висвітлене. Вороги побили про знищення документальних джерел нашої давнини. Однак зі злих архівів, які ще залишилися, довідуються, що вже понад тисячу років християнство зі сходу і заходу робило свої перші кроки в Україні. Стародавня легенда розказує про проповіді Апостола Андрія в околицях сьогодинського Києва. Також святий Кирило і Методій голосили слово Боже серед слов'ян і дійшли до наших земель. Вони проповідували слов'янською мовою і в обряді, який займав посереднє місце між візантійським і латинським обрядами. Історичні джерела також доказують, що вже в 899 році Папа Іван IX призначив єпископа для Перемишля, найбільш висуненого на захід українського міста. Книгиня Ольга вже в 955 році

стала християнкою, а деякі твердять, що вона була християнкою ще раніше, і робила заходи у Візантії на Заході для введення християнства на землях України. Це бажання увінчалось успіхом щойно в 988 році, коли її внук, князь Володимир Великий, своїм рішучим зворотом до християнства Візантії, змінив що віру закріпити і поширити на широкі простори України.

Ці великі події відбувалися в Україні тоді, коли була тільки одна християнська віра, хоча вже були відмінні церковні обряди. Тоді була тільки одна Христова Церква і ніхто ще не знав, що таке православний католик, чи євангеліст. Усі вірили в одного Бога, хоча були різні обряди.

Щойно в 1054 році, не з вини українського народу, а через людські слабості інших, зашли непорозуміння між східним Патріархом Михаїлом Керуларієм і західним Патріархом, Папою Левом IX. Ці непорозуміння довели до двоподілу Церкви, який досі ніхто не зміг направити. Ця сумна подія глибоко відбилася в житті багатьох народів, а чи не найбільше в житті українського народу. Цей розкол поділив одну християнську віру на католицьку і православну, а в нас спричинив багато міжусобиць, а навіть кровопролиття й братовбивства.

Поширення християнства на землях України мало далекоїдучий і глибокий вплив не тільки на життя й культуру українського народу. Хрищення України мало також чималий вплив на інші народи. З української християнської віри поширилася на північні землі Східної Європи, де творилося Московське Князівство — зародок сьогодинського російського народу. Печерська Лавра в Києві стала вродовж довгих років осередком християнства не тільки для українців, але для багатьох слов'янських народів. Тут монахи перекладали з грецької мови й писали нові релігійні книги слов'янською мовою, а це у великій мірі спричинилося до поширення Христової віри в цій частині світу.

Християнство України мало великий вплив не тільки на Східну Європу, воно також у великій мірі спричинилося до росту культури Західної Європи. Християнська Україна була забороню проти поганських монгольських наїздників на Європу.

(Продовження буде)

Л. Рихтицький

СИМВОЛ НЕ РІВНЯННЯ, А БЕЗГЛУЗДЯ

[1]

Якщо хтось хоче бачити дійсну демократію в дії, вистачить розглянути українське суспільне й політичне життя в діалогі. Не то що у нас досить партій, час від часу постають ще нові, бо „шукання нових шляхів“ не перестало бути модним. Існуючі партії розколюються далі на відлами у запалювальні клопотання знайти ще такі ідеї, що про них не снілося й філософам, аби тільки не включилися гармонійно у цілість українського життя.

У такій демократичній атмосфері, очевидно, існують десятки й сотні різних поглядів, становищ і позицій до всього, що діється і що не може ще діятися в українському суспільстві. В такій атмосфері можна мати і десятки поглядів на Державний Центр Української Народної Республіки. При відкритті 8-ї Сесії, яка відбулася в Мюнхені 12 і 13 червня цього року, президент Микола Лівчицький і сам сказав, що не всі уважають Державний Центр, більше того, що Державний Центр вітається малою підтримкою українців за кордоном. Президент Лівчицький не скаржився. В демократичній системі нашого життя кожний думає, говорить і робить, що хоче та що вважає за відповідне.

Але демократія не є обмежена, як пороки простори всесвіту. Демократія й свобода кожної людини кінчається там, де вона починає перешкоджати демократії та свободі іншої людини. І тому суспільство, навіть таке, як наше, мусить бути впорядковане. Організаційного порядку в нас ніхто досі не завів, але ми самі, з почуття національної рації, встановили деякі директиви, в межах яких вмишляється українська політика.

Визволення, політика боротьби, яка таке визволення може зробити можливим, і політика порозуміння в площині наших національних догм, вихід поза які можна зарахувати до своєрідної національної зради.

Можна не сприйняти Державному Центрові Української Народної Республіки, можна не любити президента Лівчицького і можна з ним полемізувати, але вже ж ніхто не можна сьогодні, в 1979 році, після всіх наших жертв, покладених у боротьбі за Україну національну, класти знак рівняння між нею і псевдо-Україною московських багнетів і московської політики, окупованою всеціло російськими імперіалістами, так званою Українською Союзовою Соціалістичною Республікою. Ми пролили море крові за національну Україну й виписали море чорнила для узгіднення

(Продовження буде)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ЖИТТІВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ З ВИЗНАЧЕНИМ ЧАСОМ ПЛАЧЕННЯ ВКЛАДОК

Частина II

У першій частині цієї статті, поміщений у 124 числі „Свободи“ пояснено різні життєві забезпечення з визначеним часом плачення вкладок, що їх можна набути в УНСоюзі.

Порівняно коштів цих поодиноких клас. Тут статтю ми були закінчили понижаючою таблицею і пообіцяли, що будемо далі розглядати різні аспекти кожної грамоти і вкажемо, котру класу забезпечення кому дорадувати, беручи при тому до уваги різні обставини.

Дійсні цифри забезпечення для дитини у віці 1 року і дорослого у віці 30 років на суму \$10,000.

Котру із класів із поміщеної внизу таблиці ви дорадували б кандидатів на членство? Це виключно залежатиме від того, як високого життєвого забезпечення потребує ця особа і які її спроможності платити вкладки. Один з цього певний висновок: Коли кандидат на члена потребує більшого забезпечення, а його маєток засоби є обмежені, грамота класу DP-65 є найкращою, бо вона коштує (по відтягненні дивідендів) всього \$97.40 річно. Але зверніть також увагу на її некорисну сторінку. Прикінці 20 років плачення вкладок, зворотна вартість грамоти вноситься тільки \$1,760, тобто буде менша, як зворотна вартість кожної іншої грамоти вищеподаних класів забезпечення.

У додатку, щоб грамота була важна, член мусить платити вкладки за неї на протязі цілого свого життя, а після 65-го року життя члена, сума забезпечення на грамоті буде зменшена до \$5,000. Цей рід грамоти треба дорадувати тільки тим, яким потрібно високого забезпечення, а фінансові спроможності яких є обмежені.

Добре є також пропонувати кандидатів на члена класу P-65, якщо він спроможний платити річну вкладку в сумі \$162.20 (висота вкладки вноситься 212.20, від якої треба відтягнути дивіденди). Прикінці 20 років сума зворотної вартості цієї грамоти буде вища, як сума вплачених вкладок. Другою, доброю сторінкою згаданої грамоти є те, що член платить вкладки

лише до свого 65-го року життя, тобто до часу, коли він правдоподібно піде на смертину і його приходи відповідно зменшаться, а з тим і спроможність плачення вкладок. Член є забезпечений повною сумою \$10,000 на протязі свого життя. Після цього зворотна вартість грамоти, як також її позичкова вартість, постійно зростає.

Останні, але не менш важливі грамоти, які має УНСоюз для своїх молодіжних членів, є грамоти, як також її позичкова вартість, постійно зростає.

Останні, але не менш важливі грамоти, які має УНСоюз для своїх молодіжних членів, є грамоти класу P-20 і P-65.

Молодечу грамоту класу P-65 треба дорадувати тільки тим, які потребують високого забезпечення, а їхня спроможність плачення вкладок обмежена.

Відносно немовлят, у багатьох випадках цей рід забезпечення себе не виправдує.

Але дуже часто обставини є такі, де маєток засоби є обмежені, а потреба високого забезпечення є кончею і в такому випадку грамота класу P-65 є ідеальною.

Але батьки дитини мусять бути докладно поінформовані про всі умови, які є зв'язані з того роду грамотою, а саме, що вкладки є платні до 65-го року життя забезпеченого і що повна сума грамоти є платна тільки по смерті забезпеченого. Доброю сторінкою цієї грамоти є те, що на ній нагромаджується грошовий зворот.

Молодечу грамоту класу P-20, хоча річна вкладка за неї є вища, є багато корисніша, як грамота P-65. На ній скоріше нагромаджується грошовий зворот і

(Закінчення на стор. 4)

У харитативній діяльності діє УМХС, продовжуючи традицію Українського Червоного Хреста з 1918 року, та — за інформаціями секретарки д-р Лідії Дробиль — це помагає найбільш потребуючим, бо в основному держава опікується такими людьми. Між іншим, подружжю Дробиль завдячуємо за незвичайно мило проведений вечір в гостиниці за містом. Шкода, що короткий поїзд у Відні не дав змоги зустрінути більше українських „віденців“.

Мюнхенські наради

Другою зупинкою під час десятиденної подорожі був Мюнхен, з яким так тісно пов'язана українська еміграція. Чудове місто над зеленим Ізаром прочищене від слів війни, з зримом однієї руїни — залишеної „на пам'ятку“. Годі вжити, що тридцять п'ять літ тому треба було тягнути із руїн надпалене дерево, щоб огріти кімнату, в якій все одно до ранку вода замерзала, і, щоб прожити, міняли речі за харчі й промисляти на „чорному ринку“. На жаль, гарний „Англійський сад“, змодернізувався не в німецький стиль, бо видно сміття і „тапелс“ дівчат, які грають у м'яча або плавають, де заборонено купатися. Кажуть, що бувало це гірше. Повернено на свої місця і сховищ заховані дбайливими мюнхенцями на час війни мистецькі скарби, комунікація розв'язано спорудженням підземки, а з румовищ збомблених будинків побудовано гірку в Олімпійському селі. Кількаденний поїзд у цій місті, з яким лучиться багато переживань, скоро затер 35 років часу й дав нагоду відновити давні знайомства, відшукати приятелів та — може — й придбати нових.

Українська громада Мюнхену невелика тепер, але стан посидання збільшився значно: м. ін. побудовано катедру св. Андрея, прикрашену іконостасом С. Гординоского, і побіч модерний парафіяльний дім; придбано будинки для осідку єпископства, де резидують Кир Платон, для Українського Вільного Університету, ректор д-р В. Янів, та Інтернат „Рідної школи“, директор мгр В. Ленки.

(Продовження буде)

Уряд заперечує закиди щодо толерування шпигунів деяких чужих держав

Вашингтон. — Державний департамент рішуче заперечив обвинувачення з боку Сенатської комісії закордонних справ, наче би Державний департамент „ГФ-Бі-Ай і Сі-Ай-Ей“ себто обидві державні найважливіші організації, відповідальні за безпеку країни, свідомо толерують шпигунські дії агентів деяких чужих держав, при чому за місцем названо Іран, Чиле, Тайвань, Югославію і Філіппіни. Мовляв, американські державні власті дивляться крізь пальці на шпигунську діяльність агентів названих країн або з остраху, що переслідування цих агентів спровокує вилатане переслідування американських агентів у тих країнах, або тому, що вони не вважають,

що дії тих агентів погрожують безпеці Америки.

Речник Державного департаменту зокрема заперечив твердження названої Сенатської комісії, наче би Державний департамент раніше перестерігав Департамент справедливості, щоби не переслідувати агентів іранської поліційно-шпигунської організації САВАК, які діяли в США, бо це могло спричинити вилатані заходи САВАК у супроти американців в Ірані. За твердженням речника Державного департаменту в Америці взагалі мало було відомо про діяльність САВАК у Ірані: за Іраном: з упадком режиму шаха Різи Пахлаві САВАК взагалі розв'язно і ця тайна іранська поліція більше не існує.

Дора Рак

ПОЇЗДОМ З ФРАНКУРТУ ДО ВІДНЯ І МЮНХЕНУ

[1]

Поїздки до Мюнхену попередили короткі відвідини у Відні, вперше після закінчення війни. В далеких споминах залишався охоплений пожежамі Відень серед проймаючого свисту близьких вибухів бомб. Тепер це місто відбудовано й далі розбудовується під соціалістичним урядом та відзискує давній статус осідку міжнародних організацій. Тепер тут знаходяться деякі установи ОН та бюро ОПЕК (Організація Продуктів і Експортерів Нафти). Віденці приязні, ввічливо помагають відняти дещо призабуті місця, гордість пам'ятками королівсько-царською минулого з габсбурзької епохи, а з призьством показують один залишок-пам'ятник одного з недавніх окупантів. У міському парку статуя Штрауса пригадує, що це місто опетерки і вальса. Відень продовжує музичну традицію, влаштовуючи річні музичні фестивалі з участю найкращих артистів та з цієї нагоди святково прикрашують будинки червоно-біло-червоними прапорами й фєстонами. Все це, дивлячись з Вінервальду, високо над містом видніється освітлений Різенрад у Пратері, а в старинних гостиницях Гріншугу чи Кльостернойбургу продовжується традиція „гойрґер“, що пригадує молоді літа і все „молоду“ пісню про „Відень — місто моїх мрій“.

Український Відень

В австрійській столиці, що має поверх півтора мільона мешканців, живе горстка українців чи радше австрійців українського походження, якихось дві й пів тисячі, а в цілій

Пам'яті артиста-малювача Сергія Макаренка

Українців, що живуть у Лос-Анджелесі та в його околицях глибоким смутком торкнулася вістка, що помер св. п. славний артист-малювач Сергій Макаренко, осиротівши дружину Надію, рівнож талановиту артистку-малювачку, зі славного козацького роду Сомків, з Чернігівщини. Був присмерком спокійної владі, стриманий у розмові.

Служав, разом із дружиною своїм мистецьким талантом не лише на Рідній Землі, але й на чужині, по таких країнах, як Югославія, Італія, Аргентина та З'єднані Штати Америки, де й осів наостанок, разом зі своєю життєвою подругою у Південній Каліфорнії в Гантінгтон Парку, неподалік Тихого океану. В Клівленді, у „Метрополітен Музеї знаходиться і його твір „Мазепа“.

Як мистець, св. п. Сергій Макаренко, не належав до жадної політичної організації, але він симпатизував з гетьмансько-козацьким ідеологом Тарасом Шевченком й з гетьманським рухом.

Я мав з матір'ю Марусею велику приємність бути гостем у славного подружжя, з козацького роду! Славна мисткиня п-ї Надія, виявила себе ще й неабиякою господинею. Та очі не могли одірватися від малюнків, св. п.

артиста-малювача Сергія Макаренка, що вже тоді нездухав, і від картин його рівнож талановитої Надії... Але вже тоді кожний гість не міг не спостерігати сумної й мовчазної поведінки мистця Сергія Макаренка, що так контрастувала з веселістю гостей... Та либонь, ніхто з присутніх й на думці не мав, що то востаннє бачить це живого того артиста пензля, з якого була бгорта кожна культурна нація!

Та минуло рік, а може й більше... І ось, однієї днини, дзвінок телефону... Це зателефонував близький друг подружжя Макаренків, п. Михайло Головатий, дружина якого працює в шпиталі, де лежав хворий мистець. Він повідомив, що Сергій Макаренко помер 6-го травня. А 9-го травня, у М'Кінлей Вільшар Каплиці Лос-Анджелеса, відбулася жалізна Служба Божжа, яку відправив о. Степан Голутяк. Співав хор з Української Православної Церкви, який диригував його син. 10-го травня тіліні останки Покійного поховано у Форест Лон Меморіал Парк.

Нехай же рідна земля, буде пером тому славному мистецтву, що своїм мистецтвом, прославля Україну!

Василь Ємець

Москва обвинувачує...

(Закінчення зі стор. 1)

табильність та довели до того, що пацієнт втратив зв'язок із реальним світом, контролю над власними діями“.

„Панченко ніколи не вживав наркотиків і не міг зайняти так багато ЛСД одноразово“, — твердили „Ізвестія“. „Впорядкування наркотиків в тіло Панченка могло бути dokonane тільки іншою особою. Цю методу, як відомо, широко застосовують західні розвідні органи, щоб впливати на розум людини. Ми далекі від того, щоб обвинувачувати офіційні швейцарські власті, але швейцарська

контррозвідка дуже часто діє поза плечима швейцарського парламенту“, — закінчили „Ізвестія“.

У Женеві швейцарське Міністерство справедливості і поліції відкинуло як абсурд твердження начебто Панченка вбила західна розвідка при „співпраці“ швейцарської контррозвідки“. Швейцарська автопсія ствердила, що Панченко помер внаслідок вимішання алкоголю та пігулок на спання, — „класичний спосіб поповнення самогубства“, — закінчило міністерство.

Концерт Юліани Осінчук

Концерт відбувся 4-го червня у театрі Орфеум при 2-й сцені і 8-й вулиці. Театр на 260 місць — досить акустичний і чистий. Був добре виповнений людинками і цінителями музики як українцями так і членами інших етнічних груп.

Є час переглянути програму. Перший твір — Моцарта, наступний Прокоф'єва, потім Чайковського... Як на мій смак (а може то традиційна звичка) хотілося б спостерігати хронологічно стилеві зміни від Моцарта до Прокоф'єва, включивши між ними Шопена, Ліста, Чайковського, Рахманінова. Проте, при поданому порядку із самого початку вирізняється контраст між композиціями і стилями, а головне — віртуозність артистки.

Починається концерт. Дев'ять Варіацій Моцарта /K.573/. Хоч інструмент середньої якості, все ж артистка вміє відібрати м'який тон, технічною легкістю фразування, логічною динамікою злетів і спадів свідчать про координацію обох рук і глибоке відчуття композиційного стилю. Без зайвих рухів чи позування передає піаністкою внутрішній зміст твору. У 8-й варіації чуємо виразно українські музичні звороти при закінченні речень... чи то так вчулося? Проте, вплив українських мелодій цілком можливий, бо Моцарт деякий час жив у Празі і біля Праги, цинів місцевих музик, слухав їх твори в концертах, а так само прислухався і до співу місцевих людей. Дехто з Богем-

ських композиторів включав свідомо українську музичну тематику. В по-Моцартових часах Дворжак написав 24 варіації на тему „Ой не ходи Грицю“, тож цілком можливо, що мелодія так заїмпувала Моцартові, що він міг її органічно перенести в цей його твір. Було б варто комусь із музикознавців дослідити цю в'язанку Варіацій і дати статтю на цю тему.

Друга точка — Соната 4.6 в Ля мажорі і Прокоф'єва свідчить про дозрілість піаністки у відчутті цього композитора і спроможність послідати урбаністичність твору із своєрідним романтизмом. Між іншим, не зважаючи на витрату енергії, що вимагає сили удару, молада артистка не мусила втратити потугу із чола, і не була напружена ні в тілі, ні в руках що свідчить про глибоке знання твору і певність своєї виконавчої техніки.

Не будемо зупинятися детально на кожній точці програми, лише заокруглимо, що Юліана Осінчук надійна піаністична сила, яку варто підтримувати своєю присутністю і пропагувати її на всесмеркянському форумі.

Як післяслово подаю наступне спостереження, що належить не лише мені, але й багатьом іншим українським ерудитам і мистцям: не зважаючи на національну приналежність, малювач маляра мелодій цілком можливий, бо Моцарт деякий час жив у Празі і біля Праги, цинів місцевих музик, слухав їх твори в концертах, а так само прислухався і до співу місцевих людей. Дехто з Богем-

Високий комуністичний...

(Закінчення зі стор. 1)

коли В'єтнам почав зривати співпрацю з Китаєм, а перекинувся цілковито на співпрацю з СССР.

Виступ Гоана на пресовій конференції, під час якого він обвинувачував генерального секретаря ЦК В'єтнамської Комуністичної партії Лі Дуана і його найближчих співробітників, перекладали на китайську і англійську мови. Після закінчення режиму в Ганой, Гоан засудив військову інвазію В'єтнаму проти Камбоджі і Яосау та передав, що В'єтнам скоро перетвориться на військовий табір, який „служитиме чужим інтересам“. Крім того він засудив поведінку в'єт-

намського режиму у відношенні до китайської меншини, байдужість до проблеми втікачів та порушення багатьох інших справ. На запитання, хто на його думку є співвинним у витворенні такої ситуації, Гоан не називавши СССР поіменно заявив: „кожний знає про кого йде мова“. Ворожнеча до Пекину в Ганой, — сказав Гоан, — почалася від смерті Го Чі Міна, який мав особливу пошану до тодішнього китайського лідера Мао Зедонга (Мао Тсе-тунга). Вкінці він підкреслює, що планує розвинути живу політичну активність після того, як переїде до лікарні лікування.

Замість квітків на савку могили

сл. п.
ІНЖ. АДРІАНА ЛАПІЧАКА

складаю на Спортивний Клуб УСВТ „Чорноморська Січ“ в Нью-Йорку, Н. Дж., який Покійний так любив
50.00 доларів.
Дункір, Н. Я. Володимир ПАСІЧНЯК

Замість квітків на савку могили

сл. п. ІНЖ. АДРІАНА ЛАПІЧАКА
складаю 25.00 доларів на „Чорноморська Січ“.

ВШ. Дружині, вислови найглибшого співчуття.
Ольга КОБЗЯР

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Прийтелів і Знайомих, що 30-го липня 1979 р., по довіг і тяжкій недузі, померла в Бельську, Польщі, наша Найдорожча СЕСТРА

сл. п.

ЗИНОВІЯ САЛУК-ЛОЗА

на 67-му році життя.

Горем прибиті:

брат — ЯРОСЛАВ з дружиною ОЛЬГОЮ, дітьми і внуками
сестра — ІРЕНА з мужем МИРОСЛАВОМ і дітьми
брат — РОМАН з дружиною ТРАУДЕЛЬ Родина в Канаді, Україні і Польщі

Просимо про молитви за спокій душі сл. п. Зені.

час, коли й співакам без застережень буде надано можливість виконувати увесь репертуар світової літератури, байдуже до якої нації композитор належить. Груповий танок і групова пісня показує силу і красу народного мистецтва, соловий — то здобуток індивідуального талану внаслідок багатьох років студій, і його виступ може бути органічним лише тоді, коли він має право на вільний вияв у творчості, а його місце у мистецькому світі дозвільє залежить від здатності передати твори загальнолюдського репертуару — музично і технічно зрозумілого знавцям музично-співочого фаху.

Оксана Бринь

В невимовному болі повідомляємо Рідних, Прийтелів і Знайомих, що у вісторок, 31-го липня 1979 року, упокоївся в Бозі, на 74-му році життя, наш Найдорожчий і Невіджальований ЧОЛОВІК і БАТЬКО

сл. п. ВОЛОДИМИР ГОЛОНДЗОВСЬКИЙ

ПАНАХИДА була відправлена 1-го серпня 1979 р., о. год. 8-й веч., в похоронному заведенні Володимира Бойка, ПАНАХИДИ були відправлені 1-го і 2-го серпня 1979 р., о. годині 8-й веч., в похоронному заведенні Володимира Бойка.

ПОХОРОН відбувся в п'ятницю рано, 3-го серпня 1979 р., з церкви св. Андрія в Бостоні, на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Важким горем прибиті:
АННА — дружина
ВІКТОР — син
ВАЛЕНТИНА — дочка з чоловіком JACK
ОКСАНА — дочка

ПОДЯКА

Дня 24-го квітня 1979 року з Волі Всевишнього відійшов у Вічність у Пармі, Огайо на 97-му році життя, наш Найдорожчий і Невіджальований БАТЬКО і ДІДУНЬО

сл. п. Отець Крилошанин АТАНАСІЙ ТИМКІВ

Б. КАТЕХИТ-У СТАНИСЛАВІ.

Бажаємо висловити нашу найщирішу подяку усім, які віддали останню прислугу Покійному. У першу чергу ми глибоко вдячні Пресвященному Владі Кир Василеві, Єпископові Стемфордському, за відслуження Єрейської Заупокійної Божественної Служби Літургії, провадження єрейських похоронів та за прощальні слова в церкві над могилою. Складаємо щиро-сердечну подяку о. деканові протоєреєві Ярославові Сіркові, за урочисте Останнє Святих Тайн, за ведення похоронних відправ у церкві св. Андрія в Пармі, за глибоко-містовну проповідь під час Божественної Сл. Літургії і за всю його ширшу доброту. Щиро дякуємо єрейським похоронним відправам: о. крипошанинові Леонові Адамкові — парохові Янгстауна, о. Тарасові Дурбасові — парохові Акрону, о. д-рові Ізидорові Навесовському — парохові Льюїсвілю, о. Іванові Оршикевичеві — парохові церкви Пречистої Діви Марії у Клівленді, о. Михайлові Ретковському — парохові церкви св. Петра і Павла у Клівленді і о. Михайлові Сенові — парохові Кентону.

Щиро дякуємо о. Леонові Голденеві, ЧСВВ, що приїхав здалеку до Глен Кову, Н. Я., щоб віддати останню прислугу Покійному, за його участь у Святих Божественній Літургії і похоронах та за теплі слова про Покійного під час трини.

Щиро дякуємо Отцям Закарпатської Дієцезії, о. монс. Василеві Смокові — парохові церкви Пречистої Діви Марії у Клівленді і о. Яосифові Ріделлі — парохові церкви св. Духа в Пармі, за участь у Заупокійній Божественній Сл. Літургії.

Нашу особливу подяку складаємо о. диканові Володимирові Волощухові з Кентону, за поему посвяти щоденну участь в усіх похоронних відправах.

Дякуємо Високореподобним Сестрам ЧСВВ, за молитви і участь у похоронах.

Дякуємо Вітаринам Дружинникам парафії св. Андрія в Пармі за численну участь у похоронних відправах, за жертву на Службі Божій і за гарні квіти.

Щиро дякуємо диригентові п. маестрові Михайлові Княпові та хорові парафії св. Андрія в Пармі, за заєличення похоронних відправ і Святих Літургій чудовими співами.

Дуже дякуємо маестрові Євгенію Садовському, диригентові хору парафії св. св. Яосафата, співацям церковним п. Яосифові Лівому й п. Олексі Чайці, за прегарні настроєві спів під час усіх відправ.

Щиро дякуємо п. Ірині Кашубинській, голові Окружної Управи Союзу Українок Америки, за зворушливе слово під час трини, а паням Степанів і Ользі Городиських, за особливу уважливість та поміч у тяжкій для нас часі.

Сестрицтва при парафії св. Андрія в Пармі складаємо на руки голови п. Катерини Липня сердечну подяку за вштовтування гостини у парафіяльному домі.

Сестрицтва і Братства цієї ж парафії, Українському Музичному Інституту в Клівленді на руки їхніх керівників п. Ірині Винницької і Дарії Микити, як теж панству Липням складаємо щирю подяку за прегарні тайн.

Колішнім ученицям Покійного, Прийтелам, Знайомих, Парафіянам усіх парафій Клівленду й околиць сердечно дякуємо за численну участь у похоронах і трині та за висловлені співчуття зложеної особисто чи листовою.

Окремо дуже дякуємо Дорогій Родині Раковських із Вашингтону і Грушевчанам із Детроїту за приїзд на похорон. Складаємо щирю подяку за численні пожертви на Службі Божій, молитви та щедрі датки на церковні та плавові цілі.

Ділюся сумною вісткою з Прийтелами й Знайомими, що після довог і тяжкої недузі у Вічність мій Незабутний ЧОЛОВІК

Проф. ІНЖ. ЮХИМ НЕЩАДИМЕНКО

Поручник 3-ої Запісної Дивізії Армії УНР на 87-му році свого трудовитого життя. Упокоївся 27-го липня 1979 року.

ПАНАХИДА відбулася 29 липня 1979 р., о. 8-й год. увечері, в похоронному заведенні п. Яреми в Нью-Йорку, 129 Схід 7-ма вул.

ПОХОРОН відбувся на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Нью-Джерзі, 30-го липня 1979 р., о. год. 11-й ранку.

у глибокому смутку —

дружина — АЛЛА

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Прийтелів і Знайомих, що в суботу, 28-го липня 1979 року упокоївся в Бозі, наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА А ТЕТА

сл. п.

СОФІЯ з КОБИЛЕЦЬКИХ ГОРАЙСЬКА

проживши 64 роки

ПОХОРОН відбувся у вісторок, 31-го липня 1979 року з українського католицького собору св. Володимира і Ольги, на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іллі.

Важким горем прибиті:
муж — ІВАН
дочка — ІРЕНА
брати:
ВОЛОДИМИР з родиною
РОМАН з дружиною
Ближчі і дальша Родина в Україні, Польщі і США

Дякуємо парафії св. св. Яосафата за труд при вштовтуванні трини. Вікни висловлюємо нашу подяку похоронному заведенню Головачів за виявлене старання й зразкове переведення всіх похоронних чинностей.

Пожертви склали:

НА ВИХОВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ СВЯЩЕНИКІВ

90 дол. — Членки 33-го Відділу Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки у Клівленді, О. заходом п. Марії Футей, 86 дол. — Парафія церкви св. Івана Хрестителя в Льюїсвілі, О. заходом п. Марії Купчинської і п. Дарії Микити, по 50 дол. — Братство при парафії св. Андрія в Пармі, О., щадниця „Кердінал“, Мешенет Сіті Банк.
30 дол. — Марія і Микола Гриняки.
25 дол. — Апостолство Молитви парафії св. св. Яосафата в Пармі, О., Ірині і Степану Зенчак, Оспіа Михайленко — Ст. Петербург, Флоріда, д-р Яослав і Париса Музички — Кентон, О., Марія і Микола Тех — Яонкерс, Н. Я., Степан і Роман Цегельські — Ст. Петербург, Флоріда.

20 дол. — Оспіа Галляревч, д-р Микола Дієвичевський, Дарія і Теофіл Дієвичевський, Ірина й Олександра Коси — Льюїсвілі, О., Костя Машинський — Льюїсвілі, О., Люба і Василь Поповичі — Яонкерс, Н. Я.

14 дол. — Апостолство Молитви при парафії св. Андрія в Пармі, О.
10 дол. — Ліра Українців Католицької Америки, Володимир і Мірослав Басидицький, Г. і С. Борш, Беріа, О., Ольга і Роман Волоски, Катерина і Михайло Горбани, мец. Яослав і Степанія Городиські, Анна й Іван Губачі, Мірослав й Оспіа Гуки, д-р Андрій і Дарія Жгутти, Володимир і Микола Кавки — Філадельфія, Па., Марта і Роман Касаряби, Зеновія Комарницька, Анна і Яослав Кравчуки, Ірина і Володимир Крис, д-р Михайло й Ірина Кулики, д-р Василь і Софія Малиновські, мгр Мотря Машинська — Льюїсвілі, О., Катерина Метик, Дарія й Іван Микити — Льюїсвілі, О., Арета і Віктор Надозірні, Станіслав Оленяч, д-р Родіон Палайш, Ірина і Володимир Піки, родина Подуєвських, Марія і Роман Почтарі, Орися й Гро Руденські, д-р Юрій Русин, Михайло Світлик, Марія Семичук, Чикаго, Іллі, Марта і Яослав Сидорі, Марія Анна Соляк, Василь Стефанюк, Анна Стерев, д-р Степан Стеура, Володимир Сторожинський, Ірина Таривська, Анастасія й Андрій Томаси, Катерина й Емілі Турчинки, Марія Футей, Микола Цел, Станіслав Якимів.

7 дол. — Параскевія Гарчак — Льюїсвілі, О.
5 дол. — Сестрицтво парафії св. Андрія в Пармі, О., мец. Іван і Єлисавета Білинські, Анна Вітик, Анна і Роберт Волоси, Євгенія і Мірослав Гейніші, Михайло і Павліна Гейсакі, мгр Іван і Ольга Городиські, Анна і Грингорій Завдаські, Бронислава і Степан Кухти, Марія Леганчук, родина Михайленків, Іван Наконечний, Анна Онішак, Марія Панцук, Юлія Панцук, Микола Пікурко, Арета і Юрій Попницькі, Єлисавета і Анатоль Рипов, Ірина і Роман Стахурі, д-р Пилип і Сузанна Телішевські, родина Трушів, Катерина і Михайло Улицькі, Андрій Шепіладич, Францішка і Яосиф Якимов, Марія Янів.

3 дол. — Анна Хома.
Разом 1185 00 дол.

НА ПАТРИЯРШИЙ ФОНД

20 дол. — Дарія і ред. Василь Пасичняк.

НА ПЛАСТОВУ ОСЕЛЮ „ПИСАНИЙ КАМІНЬ“

ПІД КЛІВЛЕНДОМ

25 дол. — Оспіа Галляревч.
по 10 дол. — Софія Волчук, Володимир й Микола Кавки, Філадельфія, Па., Ніна Раковська, Анна Сатурська, Олександр Федницька.

Разом 75 00 дол.

Хай Всевишній обдарить щедрими ласками усіх, що віддали в який небузь спосіб останню прислугу нашому Незабутньому Батькові й Дідуневі.

ДІТИ І ВУКИ

Округи УНСоюзу Штейту Нью Джерзі
Ньюарку, Джерзі Сіті, Пассейку
і Перт Амбою
ваштовують
в неділю, 19-го серпня 1979 року,
година 12-та дня
в Українському Селі, Бавнд Брук, Н. Дж.

СТЕЙТОВИЙ ДЕНЬ УНСОЮЗУ

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА — ЗАБАВА — ОРКЕСТРА „КАРПАТСЬКІ ГОРИ“

До участі запрошується
все Українське Громадянство
та Членів-Союзців
усіх довоколишніх місцевостей
стейтів Нью Джерзі, Нью Йорку
й Пенсильвенії

У Лігйтоні відзначено 35-річчя боїв Української Дивізії під Бродами

Відзначення цього річчя відбулися 35-х роковин боїв Української Дивізії під час Другої світової війни в липні 1944 року під Бродами в Західній Україні проти наступаючої на Україну окупантської Червоної армії за початку війни. Крайова Управа Братства колишніх воїнів 1-ї Української Дивізії Української Національної Армії в ЗСА першим урочистим святом на крайовому поземі 27-го травня ц. р. у Філадельфії, закликаючи при тому поодинокі станиці Братства в ЗСА відзначувати цей ювілей на протязі року на місцях у міру місцевих обставин.

У слід за тим, Станиці Братства Дивізійників в Лігйтоні та Філадельфії відзначили цей ювілей спільно в неділю, 22-го липня 1979 р. на Оселі ім. Олега Ольжича в Лігйтоні.

Службу Богу в наміренні українського народу й війська відслужив у каплиці Оселі кол. військовий капелан Дивізії й сам учасник боїв під Бродами о. Богдан Левницький, який теж вигословив змістовну релігійно-патріотичну проповідь, підкреслюючи значення жертви крові й життя воїнів Української Дивізії, які в боях під Бродами поклали своє життя на полі слави в обороні своєї Батьківщини України.

Соборну Панахиду за полеглих воїнів у тих боях очолив адміністратор Філадельфійської Архиспархії о. митрат Степан Тиханський. Співслужили в Панахиді о. капелан Богдан Левницький та православний священник о. митрат Гліярій Врублевський. Церковні відправи прикрасив своїм співом відпочивший місцевий хор під диригентурою композитора Василя Пізари. У ієрархії Богослуження взяли участь в організовані лавах із прапором та в літніх братських одностравах і шапках члени Українського Золотого Хреста та численні громадяни.

Після Богослуження, у просторій залі Оселі ім. О. Ольжича відбулася Ювілейна Зустріч колишніх воїнів Української Дивізії, їхніх родичів та громадянства за спільним святочним обідом із відповідною програмою. Відкриття Зустріч коротким словом цюгоричний голова Станиці Дивізійників у Лігйтоні о. капелан Богдан Левницький, закликаючи присутніх вшанувати світлу пам'ять полеглих під Бродами хвилюючі мовчання.

Місцевий хор під орудою композитора В. Пізари відспівав молитву „Отче наш“, а о. митрат Степан Тиханський поблагословив зустріч та страви. Після того далішню програмою святої Зустріч проводив заступник голови Станиці Дивізійників у Філадельфії по-братим Володимир Зюляк, який відчитав есеї про Бродів, що його підготував секретар Станиці Дивізійників у Лігйтоні по-братим Роман Стебаний, використавши уривки із писань про Бродів покійного д-ра Любомира Ортинського, Олексія Горбача та інших.

Святоє слово присвячене ювілейним роковинам боїв Української Дивізії під Бродами вигословив колишній воїнний звитовоєць Дивізії й учасник тих боїв мгр Олександр Луцький, який наголосив значення тих боїв під Бродами як найбільш боїтв проти більшовицьких військ найбільшою в тому часі української регулярної військової одиниці, якою в тому часі Другої світової війни Українська Дивізія безперечно була. Українська мова тогочасного покоління, йдучи слідами своїх попередників, підняла „Червону каліну“ та в історичному ландшафті українських визвольних змагань сповнилася в рядях Української Дивізії свій обов'язок тогочасного покоління служити своїй Батьківщині збройною боротьбою, хочби й зрештою власною кров'ю й життям.

У святочному обіді взяли участь коло 150 осіб: дивізійників з родинами та громадянство. За головним столом сиділи всі три священники, член СКВ та Центральний УККА проф. Богдан

Гнатюк, сотник Микола Алексевич, який передав короткий привіт від воїнів Українських Армії з часів українських визвольних змагань періоду Першої світової війни, голова Станиці Дивізійників у Філадельфії Володимир Сімків, учасник боїв під Бродами Лев Федорук, який поповнив під Бродами в полон відбув 28 років заслання на Сибірі, ведучий програмою Володимир Зюляк та цюгоричний голова Оселі ім. Олега Ольжича в Лігйтоні інж. Михайло Беленюк.

Вшановуючи у цю ювілейну роковину боїв під Бродами живих учасників тих боїв відведено для них окремий ювілейний стіл, за яким сиділи Микола Бойчук, Євген Шкільницький, Ярослав Лучанко, Степан Стефурак та Олександр Луцький. Усіх присутніх учасників тих боїв як також дочку полеглого під Бродами духовного керівника Дивізії сотника Дмитра Палиска п-і Христю Турченко, привітали та представили особисто під яскраві оплески присутніх ведучий програмою В. Зюляк. Деякі учасники тих боїв, що порвалися із брідського котла, а це Л. Федорук, М. Бойчук, Я. Лучанко та О. Луцький поділилися з присутніми спогадами із своєї участі в тих боях, при чому вшановано святочною згадкою та хвилюючі мовчанням світлу пам'ять проведених старшин Української Дивізії, які полегли під Бродами, а це майора Миколу Палиска та сотника Дмитра Палиска.

У містечкій частині програми відома рецитаторка п-і Ольга Цегельська переклала із містечким чуттям вірш присвячений Бродам „Починається ранок“, а член Станиці Дивізійників у Філадельфії Богдан Стефанишин вигословив три вірші власного авторства, а це „Героїм Дивізії“, до слів якого, між іншим, уклад музику на хор композитор проф. Андрій Гнатиниш із Відродження відомої співачки Марії Ясинської-Мурованої як подарунок 35-літній створення Дивізії, а також „Галицькі леви“ та „Брідський бій“. Молодецький хор табору Українського Золотого Хреста в Лігйтоні, що складається із коло 30-ти дітей та молоді в українських народних одягах зворушливо виконав добре підібраний до хвилюючої свята вокальний монтаж дивізійних та стрілецьких пісень і поезій присвячених Бродам. Цей вдалий і зворушливий виступ молоді підготували опікуни й вшанували літнього табору УЗХ п-і Савка та сестри Михайлоковичі.

Закінчилася ця ювілейна Зустріч загальним співом пісень-молитви „Боже Великий, Творче Виселений“.

Слід додати, що цюгоричні ювілейні відзначення боїв під Бродами в Лігйтоні попередили відповідні вістки в українській пресі („Свобода“, „Америка“ й „Народна воля“) як також чималим ювілейним відзначенням були присвячені відповідні святочні програми на українських радіодинах у Філадельфії, а це передачі Роман Стебаний, використавши уривки із писань про Бродів покійного д-ра Любомира Ортинського, Олексія Горбача та інших.

Святоє слово присвячене ювілейним роковинам боїв Української Дивізії під Бродами вигословив колишній воїнний звитовоєць Дивізії й учасник тих боїв мгр Олександр Луцький, який наголосив значення тих боїв під Бродами як найбільш боїтв проти більшовицьких військ найбільшою в тому часі української регулярної військової одиниці, якою в тому часі Другої світової війни Українська Дивізія безперечно була. Українська мова тогочасного покоління, йдучи слідами своїх попередників, підняла „Червону каліну“ та в історичному ландшафті українських визвольних змагань сповнилася в рядях Української Дивізії свій обов'язок тогочасного покоління служити своїй Батьківщині збройною боротьбою, хочби й зрештою власною кров'ю й життям.

У святочному обіді взяли участь коло 150 осіб: дивізійників з родинами та громадянство. За головним столом сиділи всі три священники, член СКВ та Центральний УККА проф. Богдан

Гнатюк, сотник Микола Алексевич, який передав короткий привіт від воїнів Українських Армії з часів українських визвольних змагань періоду Першої світової війни, голова Станиці Дивізійників у Філадельфії Володимир Сімків, учасник боїв під Бродами Лев Федорук, який поповнив під Бродами в полон відбув 28 років заслання на Сибірі, ведучий програмою Володимир Зюляк та цюгоричний голова Оселі ім. Олега Ольжича в Лігйтоні інж. Михайло Беленюк.

Вшановуючи у цю ювілейну роковину боїв під Бродами живих учасників тих боїв відведено для них окремий ювілейний стіл, за яким сиділи Микола Бойчук, Євген Шкільницький, Ярослав Лучанко, Степан Стефурак та Олександр Луцький. Усіх присутніх учасників тих боїв як також дочку полеглого під Бродами духовного керівника Дивізії сотника Дмитра Палиска п-і Христю Турченко, привітали та представили особисто під яскраві оплески присутніх ведучий програмою В. Зюляк. Деякі учасники тих боїв, що порвалися із брідського котла, а це Л. Федорук, М. Бойчук, Я. Лучанко та О. Луцький поділилися з присутніми спогадами із своєї участі в тих боях, при чому вшановано святочною згадкою та хвилюючі мовчанням світлу пам'ять проведених старшин Української Дивізії, які полегли під Бродами, а це майора Миколу Палиска та сотника Дмитра Палиска.

У містечкій частині програми відома рецитаторка п-і Ольга Цегельська переклала із містечким чуттям вірш присвячений Бродам „Починається ранок“, а член Станиці Дивізійників у Філадельфії Богдан Стефанишин вигословив три вірші власного авторства, а це „Героїм Дивізії“, до слів якого, між іншим, уклад музику на хор композитор проф. Андрій Гнатиниш із Відродження відомої співачки Марії Ясинської-Мурованої як подарунок 35-літній створення Дивізії, а також „Галицькі леви“ та „Брідський бій“. Молодецький хор табору Українського Золотого Хреста в Лігйтоні, що складається із коло 30-ти дітей та молоді в українських народних одягах зворушливо виконав добре підібраний до хвилюючої свята вокальний монтаж дивізійних та стрілецьких пісень і поезій присвячених Бродам. Цей вдалий і зворушливий виступ молоді підготували опікуни й вшанували літнього табору УЗХ п-і Савка та сестри Михайлоковичі.

Закінчилася ця ювілейна Зустріч загальним співом пісень-молитви „Боже Великий, Творче Виселений“.

Слід додати, що цюгоричні ювілейні відзначення боїв під Бродами в Лігйтоні попередили відповідні вістки в українській пресі („Свобода“, „Америка“ й „Народна воля“) як також чималим ювілейним відзначенням були присвячені відповідні святочні програми на українських радіодинах у Філадельфії, а це передачі Роман Стебаний, використавши уривки із писань про Бродів покійного д-ра Любомира Ортинського, Олексія Горбача та інших.

Святоє слово присвячене ювілейним роковинам боїв Української Дивізії під Бродами вигословив колишній воїнний звитовоєць Дивізії й учасник тих боїв мгр Олександр Луцький, який наголосив значення тих боїв під Бродами як найбільш боїтв проти більшовицьких військ найбільшою в тому часі української регулярної військової одиниці, якою в тому часі Другої світової війни Українська Дивізія безперечно була. Українська мова тогочасного покоління, йдучи слідами своїх попередників, підняла „Червону каліну“ та в історичному ландшафті українських визвольних змагань сповнилася в рядях Української Дивізії свій обов'язок тогочасного покоління служити своїй Батьківщині збройною боротьбою, хочби й зрештою власною кров'ю й життям.

У святочному обіді взяли участь коло 150 осіб: дивізійників з родинами та громадянство. За головним столом сиділи всі три священники, член СКВ та Центральний УККА проф. Богдан

ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ...

(Продовження зі стор. 2)

після 20 років член перестав платити вкладки. Член є забезпечений повною сумою грамоти на протязі свого цілого життя, а її зворотна вартість постійно зростає. При цьому треба докладно вивчити батькам, що це не є вивільняльне забезпечення — повна сума грамоти Р-20 є платна тільки після смерті члена. Грамоти вивільняють члена забезпечення обговорюватимемо в нашій наступній статті.

Усі грамоти, про які говоримо в цій статті, уможлиwiają членові залишити своїм спадкоємцем „готовий спадок“.

Молодий член може залишити повні виплати грамоту своїм батькам, чи іншим членам родини, щоб її сумою покрити кошти, пов'язані з його лікуванням, смертю і похоронами. Все решта, що залишиться, може бути вжито на освіту для його братів і сестер.

„Готовий спадок“ — це гарантія члену забезпечення його вдові і дітям фонди на місце заробітків, що кінчається з хвилиною смерті члена.

Це може також забезпечити родині дах над головою, фонди на скромний прожиток, на освіту дітей, а також на покриття коштів, зв'язаних із недугою і похоронами.

Життєве забезпечення із визначеним часом плачання

вкладок запевняє членові дві важливі можливості. Дає змогу придбати „готовий спадок“ і дає змогу набути план систематичного ошаджування.

Зверніть увагу на зворотні грошові вартості, які є подані у нижній таблиці.

Звертаємося до вас з пропозицією стати організатором УНСОУ. Чи знаєте про те, що організувати членів (продаючи грамоти життєвого забезпечення) ви можете придбати собі додатковий заробіток. Винагорода (комісія) виплачується на підставі виконаної праці. Ми радо перешлемо вам всі потрібні інформації, як стати організатором УНСОУ. Пишіть або телефонуйте до: Український Народний Союз, Організаційний Відділ, 30 Монгомери вул., Джерзі Сіті, Н. Дж. 07303, Тел.: (201) 451-2200.

Український народний Союз поклав собі за завдання у 85-літній ювілей нашої організації зорганізувати 5,000 нових членів. Чи могли б ви причинитися одним, десятком чи ста членами до досягнення цієї мети — 5,000 членів? Якщо так, дайте нам знати, а ми зразу відповімо на ваші питання.

Станьте в ряди Будівничих — будьте організатором членів.

Прем'єр італійського...

(Продовження зі стор. 1)

ня заповіли, що вони голосуватимуть проти затвердження теперішнього уряду. Усі разом можуть мати не більше, як 250 голосів.

Республіканська партія також заявила свою нествореність. Раніше провід цієї партії заявляв, що республіканські послі голосуватимуть за програмою уряду. Вони мають 12 місць у парламенті, які, у результаті голосування, пожу підлітяться.

Якщо йдеться про відношення християнських демократів до комуністів, то там також немає абсолютної єдності. Деякі провідні християнські демократи, наприклад, Бенігно Закагніні, секретар Центрального Комітету цієї партії, твердять, що конструктивна праця уряду можлива тільки при співпраці з великою Комуністичною партією. Теперішній прем'єр погоджується із Закагніні.

У своєму виступі прем'єр Коссіга заповів, що він й далі боротиметься з тероризмом і змагатиме до повернення правопорядку серед італійського суспільства.

У неділю, 12-го серпня, Сенат 153-ма голосами проти 118-ох підтримав уряд.

Політичні спостерігачі стверджують, що здобуття вотуму довіри Коссіга завдячує соціалістам і республіканцям, які здержали від голосування. Проти уряду голосували комуністи, радикали і члени крайньоправого італійського соціального руху.

У неділю, 12-го серпня, Сенат 153-ма голосами проти 118-ох підтримав уряд.

Політичні спостерігачі стверджують, що здобуття вотуму довіри Коссіга завдячує соціалістам і республіканцям, які здержали від голосування. Проти уряду голосували комуністи, радикали і члени крайньоправого італійського соціального руху.

У своєму виступі прем'єр Коссіга заповів, що він й далі боротиметься з тероризмом і змагатиме до повернення правопорядку серед італійського суспільства.

У неділю, 12-го серпня, Сенат 153-ма голосами проти 118-ох підтримав уряд.

Політичні спостерігачі стверджують, що здобуття вотуму довіри Коссіга завдячує соціалістам і республіканцям, які здержали від голосування. Проти уряду голосували комуністи, радикали і члени крайньоправого італійського соціального руху.

У своєму виступі прем'єр Коссіга заповів, що він й далі боротиметься з тероризмом і змагатиме до повернення правопорядку серед італійського суспільства.

У неділю, 12-го серпня, Сенат 153-ма голосами проти 118-ох підтримав уряд.

Українці Чикаго вітали Георгія Вінса

У суботу, 26-го травня, о годині 10:30 ранку на великому летуському майдані зібралося чимало членів Української Батистської Церкви на чолі з пастором Олексієм Гарбузом, головою Всеукраїнського Євангельсько-Батистського Братства, щоб зустріти й величати привітати героя Віри Христової, пастора Георгія Петровича Вінса, який недавно був викінений із Советського Союзу й прибув до ЗСА. Незабаром до українських батистів приєдналася класа школи при великій католицькій парафії св. Володимира й Ольги на чолі з проф. д-ром Дарієм Маркусом. Із ними прибув і настоятель Собору св. Володимира й Ольги, о. митрофорний протоієрей Маріян Бутринський, щоб разом із українськими батистами привітати страдника за Віру Христову, довголітнього мученика в советських в'язницях за Христа, пастора Георгія Вінса.

О годині 11:15 ранку вийшов із літака вільний, усміхнений, але глибоко поважний пастор Георгій Вінс. Першим привітав його пастор Гарбуз, який обняв його лютим, неохитним переконанням, він поцілував його в обидві руки. Потім привітали о. Маріян Бутринський, проф. д-р Дарій Маркус і багато, багато віруючих, які з окликами вітали визначного гостя. Молодь несла героя віри, пастора Георгія Вінса, „Вітаємо борця за Віру Христову“ тощо.

Там же на летуському майдані відбулося півгодинне привітальне зібрання. На ньому промовляв пастор Олексій Гарбуз, о. Маріян Бутринський, проф. д-р Дарій Маркус, сестра Ніна Возна від Об'єднання сестер, сестра Катя Береза від Гуртка сестер при Українській Батистській Церкві в Чикаго й інші. Пастор Олексій Гарбуз вручив Георгієві Вінсові дорожню Українську Біблію, а о. Маріян Бутринський українським писанку як символ воскресіння й життя. Діти з класу д-р Дарія Маркуса вручили Георгієві Вінсові квіти й обдарували його поцілунками любові.

На закінчення промовляв пастор Георгій Вінс. У своєму зворушливому слові він сказав, що він не призначений до таких зустрічей і ніжних жестів любові, прихильності й признання. В Советському Союзі його зустрічали безбожники грубо, жорстоко, не по-людно. А тут зустріч із любов'ю з пошаною, з признанням... Із зворушенням він подякував усім за любов, за увагу, особливо висловив радість із того, що він має Українську Біблію, з якої скоро буде проповідувати, і, як слуга Божий, як визначний діяч Раді Церков ЄХБ (переслідуваної Церкви), попросив Божого, Якому служив у кайданах і служив на волі, подякувати Божому за волю і благав його за тих, які залишилися в тяжких обставинах.

Після цього „Богослуження“ на летуському майдані пастора Георгія Вінса в спеціальному ресторані зустріли голова Генеральної Асоціації Регулярних Батистських Церков, д-р Йосиф Стовел, і головний редактор регулярної батистської преси, д-р М. Гулл. Пастор Вінс під час гостини розповів американським лідерам про той шлях, яким іде наше єдино-

вірне братство в Україні і про ті великі батистські принципи, на яких воно не похитно стоїть. Лідери фундаментальних американських батистів були полонені хоробрістю і стійкістю християн в Україні та в усьому Советському Союзі.

У неділю вранці під час Служби Божої в Катедрі св. Володимира й Ольги о. Маріян Бутринський після відспівання „Отче наш“ палко вітав Георгія Вінса і бажав йому Божих благословень. Це, мабуть, вперше в історії нашого руху, що достойник Української Католицької Церкви, зупинивши Службу Богу, вітав визначного діяча Української Батистської Церкви.

О годині 10:30 ранку відбулося Богослуження під керівництвом пастора Георгія Вінса в Українській Батистській Церкві, пастором якої є проп. Іван Поліщук. Молитвний дім не вміщував богомольців. Богослуження розпочалося надхненням церковним співом, читанням Слова Божого і молитвою прибулого аж із Бельгії пастора Миколи Стебельського. Співав хор, діти Божі молилися. Скільки радості, надхнення, духовного зворушення... Наспівали телеграми й телефонні привітання. Старший сенатор ЗСА, достойник Чарльс Персі в своїй привітальній телеграмі так вітав Гостя: „З нагоди шасливої казії приїзду пастора Георгія Вінса до Чикаго я бажаю додати й своє слово привітання для нього і погратувати вам і всіх українців у Чикаго, які брали участь у кампанії для збудування волі для нього. Я обіцяю, що я й далі буду продовжувати мої найкращі зусилля в обороні тих хоробрих мужів і жінок в Україні, які роблять спротив советським утискам і працюють, щоб здобути законні прагнення їхнього народу. Хай Бог благословить вас!“

Далі привітання від мера міста Чикаго, достойної Джейн Бірн, і телефонічне повідомлення від губернатора штату Іллінойс, достойного Дж. Томсона, що й він вітає пастора Вінса. Привітання також і від голови Об'єднання Українських Євангельсько-Батистських Церков у ЗСА, пастора Володимира Домашовця, принесли радість для нашого Гостя й для всіх учасників урочистості.

Від Українського Конгресового Комітету Америки, Відділ у Чикаго, палко вітав достойного Гостя, який є символом боротьби за права Церкви і права людини, д-р Мирослав Харкевич, голова Комітету. Привіт від „Голосу Спасіння“, передав директор цієї місії, сестра Марія Гусарук.

Пастор Георгій Вінс дякував усім за таке щире відношення до нього, розповідав про свої тяжкі переживання у в'язниці. Його слово на англійську мову перекладав Орест Головацький, щоб визначні гості з американського світу могли розуміти людину великого досвіду, яка терпіла знущання за Христа. Георгій Вінс розповідав про героїчну боротьбу Раді Церков ЄХБ (переслідуваної Церкви) і стверджував, що молитви і виступи в обороні переслідуваних християн в Україні — петії, листи до урядів вільних країн, ООН і ватажків Советського Союзу — правили за велику допомогу. „Завжди, якби тут заступалися за нас, ми відчували допомогу“, твердив Г.П. Вінс.

Духовна проповідь Георгія Вінса — глибока, у ній відчувалася досвід переживань і спільності людини з Богом, яка посвятила найкращі дні свого життя Йому, вона поклонила увагу всіх слухачів.

Учечорі на Богослуженні також повно народу. Глас оркестра, співав хор. Між багатьма привітаннями особливо зворушливий привіт ексективного редактора всієї регулярної батистської преси, д-ра М. Гулла. Він обняв Георгія Вінса і наповнена Церква богомільцями бачила в цьому особливого привіт символіку обійми Америки з Україною... Від польських батистів вітав достойного Гостя, голова польських батистів пастор Олександр Пашко. Від Асоціації Румунських батистів — президент Асоціації пастор д-р Олексій Попович, а від Польської Батистської Церкви в Чикаго її пастор і великий приятель українців проп. Ф. Влох. Від Міждомініційної Оборони Євреїв в СССР нашого Гостя вітала сестра Анна Гілл, ексекутивний директор цієї інституції.

У понеділок прилетіли спеціально для зустрічі з пастором Георгієм Вінсом лідери американського християнського світу — пастор Елдон Полс, президент Американської Ради Собору Християнських Церков, яка об'єднує американський протестантський світ, пастор Роберт Біско, ексекутивний секретар цієї Ради, який був модератором програми на телебаченні „Права Церкви й права людини в СССР“, пастор д-р Лайонс, промовець на телебаченні програмах і пастор однієї з найбільших батистських церков у Чикаго, проф. д-р Василь Маркус, професор Лайольського університету, пастор М. Стебельський із Бельгії, редактор батистської преси й інші визначні гості. Зустріч відбувалася в домі брата Михайла й сестри Каті Березів в Елмгорті, які влаштували чудову гостину для всіх, хто прибув, щоб зустрітися й мати спілкування з Георгієм Вінсом.

Тут Георгій Вінс розповідав усім гостям про ті високі принципи, за які він страждав і за які стоїть Рада Церков ЄХБ в Україні. Він закликав усьох американський світ молитися за всіх переслідуваних і весторонньою обороною їх права. У своїй промові він особливо підкреслював, що помімо того, що він народився на Далекому Сході, жив на Приволжі, то Україну він адоптував за свою батьківщину, бо в Україні проявив він найбільшу частину свого творчого життя, його діти, помімо того, що в Києві тоді було тільки 30 відсотків українських шкіл, вчилися в українських школах і це була його ініціатива. З його ініціативи не-

законно видано український Новий Заповіт і два співанки. Для підсилення своїх тверджень перечекав свого вірша, написаного ще 1968 року, який просякнутий духом патріотизму й любові до України. На англійську мову Георгія Вінса перекладав професор Лайольського університету, д-р Василь Маркус.

Зворушені промовою Георгія Вінса американські церковні достойники висловлювали своє захоплення його глибокими переконаннями віри, його стійкістю і силою постійності за Віру Христову, за права Церкви й права людини. Промови американців на українську мову перекладав пастор Олексій Гарбуз.

Антін Коцупула

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Темі

Лікарський довідник. Книжка у твердій темно-зеленій обгорітці із золотими буквами роботи мистця МИХ. ХАЛЕВНИЧА. 336 сторінок. Ціна 7.00 дол.

СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців штату Нью Джерсі зобов'язує 5% державного податку.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ

УНСОУ!

● HELP WANTED ●

SOCIAL WORKER —

Caseworker Bilingual Ukrainian. Social Services program serving the elderly in North Philadelphia. Some casework experience required. Please send resume to: S.W.E., 1313 N. 4th Street Philadelphia, Pa. 19122 E.O.E.

MECHANIC

MAINTENANCE MECHANIC

Rapidly expanding metal mfr. seeks bright individual for installation & troubleshooting of hydraulic, pneumatic equipment. Emphasis on electrical.

Excellent starting salary & Co paid benefits. Must speak English. Apply or call Mr. Romano.

REVLOIN, INC. IMPLEMENT DIVISION 196 Coit St., Irvington, N.J. (201) 373-5803 An equal opportunity employer M/F

HELP WANTED

MALE-FEMALE

Добра праця для ОПЕРАТОРІВ

„Сінгер“ машини до шиття. Охолоджуване приємністю. Поблизу Голанд тунелю. Тел.: (201) 853-2931

ПОТРІБНО